

Om British West Indies Regiment under Første Verdenskrig

Indledning

Blandt de mange forskellige enheder, der var indsat som en del af de allierede styrker i Mellemøsten, var to enheder fra de engelske kolonier i Vestindien (De caribiske Øer samt Mellem- og Sydamerika) - *The British West Indies Regiment* og *The West Indian Regiment*.

Hvor den første enhed var et krigstidsoprettet regiment, var den andet en del af den regulære engelske hær; da navnene næsten er sammenfaldende, kan man let blande enhederne sammen.

The British West Indies Regiment

Regimentsmærke

The British West Indies Regiment.

Tilvirket efter

Badges of the British Commonwealth

& British Overseas Territories.

Historisk resume

1915: The British West Indies Regiment oprettes:

2 bataljoner gør fronttjeneste i Palæstina, med en depotbataljon i Ægypten

9 bataljoner indsættes som arbejdsbataljoner på Vestfronten og i Italien

1919: Bataljonerne demobiliseres

1922: Regimentet er nedlagt

*Soldater fra The British West Indies Regiment, fotograferet "Somewhere in France".
Fra Kilde 10.*

Mange fulgte opfordringen til at gøre deres pligt for Konge og Fædreland, og Kilde 8 indeholder følgende oversigt:

Koloni 1)	Soldater
Jamaica	10.280
Trinidad and Tobago	1.478
Barbados	831
Bahamas	441
British Honduras	533
Grenada	445
British Guyana 2)	700
Leeward Islands	229
St. Lucia	359
St. Vincent	305
I alt	15.601

Mandskabet var af afrikansk eller asiatisk afstamning samt blandingsracer, mens officerer og de højest rangerende underofficerer "hvide". Af de 15.601 mand var 15.204 underofficerer og menige; de resterende 397 var officerer, hvoraf 7 af bataljonscheferne, herunder chefen for 1. Bataljon, havde West India Regiment som stamened.

Bataljonerne, der gjorde tjeneste på Vestfronten, var - ofte under beskydning - indsat ved transport af ammunition samt gravning af stillinger. Enhederne i Italien var indsat som havnearbejdere, hvilket også var mange soldaters profession.

At soldaterne "kun" blev brugt som arbejdsoldater, henfører flere af de internetbaserede kilder til en

engelsk modvilje mod at indsætte "sorte" soldater som kampenheder i Europa. Jeg kan ikke afgøre, om dette er korrekt, da næsten al "modgang" nu udlægges som eksempler på racebetinget forskelsbehandling [3](#)). At de vestindiske soldater blev behandlet anderledes end "hvide" soldater, må man dog søge at forstå ud fra datidens normer, og ikke nutidens.

1st og 2nd Bn. British West Indies Regiment

De første vestindere ankom til Ægypten i april 1916 fra uddannelseslejre i England (bl.a. Seaford Camp i Sydengland [4](#)). Af denne styrke blev 13 officerer og 500 mand udvalgt med henblik på at forstærke 2nd Bn. West India Regiment, der kæmpede i Østafrika. I praksis blev dette dog ikke til noget *owing to the attitude of the men* [5](#)). I stedet blev der dannet en særlig enhed til disse ca. 500 mand, som returnerede til Ægypten i sommeren 1918.

Yderligere blev et antal soldater, der alle stammede fra British Honduras, sendt til Mesopotamien, hvor de fik opgaver i den omfattende forsynings tjeneste ad floderne Eufrat og Tigris.

Palæstina felttoget

Tambourkorpsset fra 1st Bn. The British West Indies Regiment, fotograferet i en palmelund ved Dueidar.

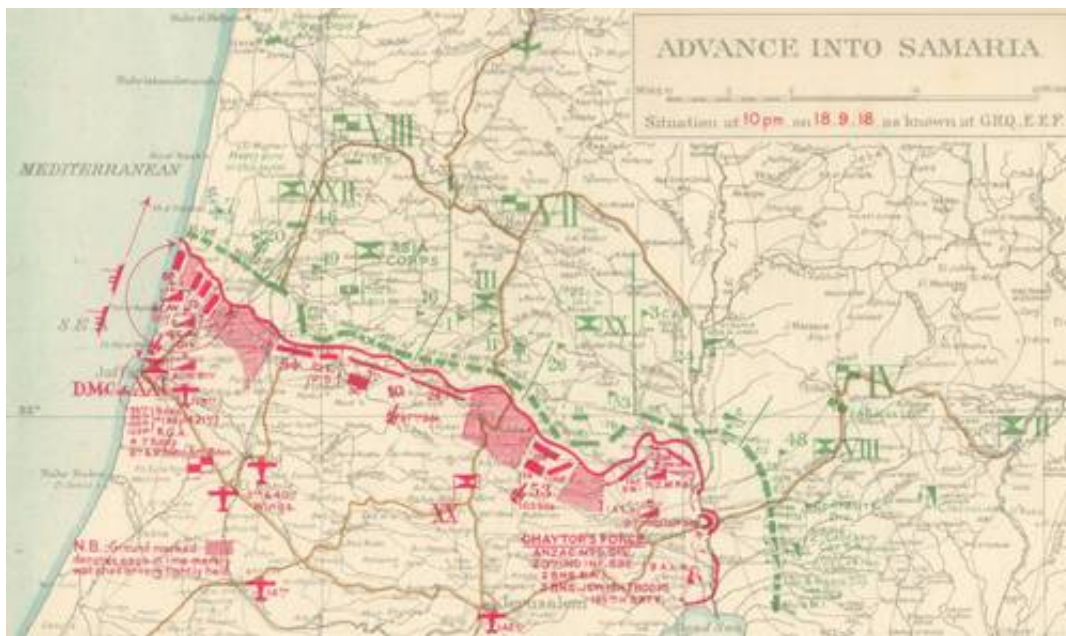
Fra Kilde 2.

Det blev dog under Palæstina Felttoget - se Kilde 3 og 4 - at de to bataljoner fra The British West Indies Regiment for alvor fik markeret sig som infanterienheder.

I begyndelsen var de indsat i sikringen af de lange forsyningslinjer mellem Ægypten, over Sinai halvøen og til fronten i Palæstina.

Dueidar er beliggende ca. 20 km øst for Suezkanalen, på forsyningsruten mellem Ægypten og Palæstina.

I foråret 1918 blev en stor del af General Allenby's engelske infanteribataljoner sendt til Vestfronten og erstattet med bl.a. indiske enheder, men et stadigt behov for flere enheder gjorde, at de vestindiske bataljoner også fik deres chance.

Uddrag af situationskort pr. 18. september 1918, 22:00.
Fra Kilde 5

Som en del af forberedelserne til den sidste og afgørende offensiv i Palæstina, der blev forberedt i sommeren 1918, opbyggedes en styrke under kommando af chefen for *The ANZAC Mounted Division*, Generalmajor Sir E.W.C. Chaytor [6](#) - *Chaytor's Force*.

Chaytor's Force var placeret på Det ægyptiske Ekspeditionskorps højre fløj - med to opgaver:

1. At sikre højre fløj, langs Jordan floden, mod den tyrkiske 4. Armé (General Kutschuk Djemal Pasha).
2. At skabe indtryk af, at det var herfra den afgørende offensiv ville blive indledt.

Chaytor's Force

Order-of-Battle

(Primært fra Kilde 5) [7](#))

ANZAC Mounted Division [8](#))

Chef: Major-General Sir E.W.C. Chaytor

Artillery

A/263rd Battery, Royal Field Artillery

195th Heavy Battery, Royal Garrison Artillery

29th (Indian) Mountain Battery

32nd (Indian) Mountain Battery

No. 6 (Medium) Trench Mortar Battery, Royal Artillery

No. 96 Anti-Aircraft Section, Royal Artillery

No. 102 Anti-Aircraft Section, Royal Artillery

No. 103 Anti-Aircraft Section, Royal Artillery

Engineers

Detachment No. 35 A.T. Company [9](#)), Royal Engineers

20th Indian Brigade

Chef: Brigadier-General E R B Murray

110th Mahratta Light Infantry

Alwar Imperial Service Infantry

4th Gwalior Imperial Service Infantry

Patiala Imperial Service Infantry (Rajindra Sikhs)

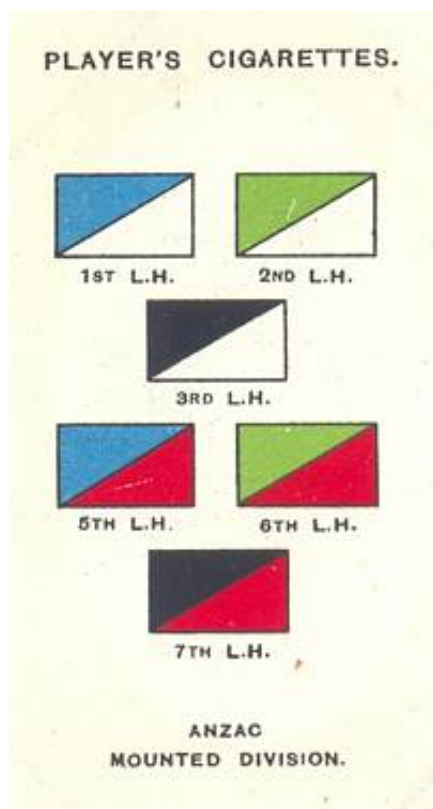
Independent Infantry Battalions

38th Royal Fusiliers (Lieutenant-Colonel J.H. Patterson)[10](#))

39th Royal Fusiliers (Lieutenant-Colonel E. Margolin)

1st British West Indies Regiment (Lieutenant-Colonel C. Wood Hill)

2nd British West Indies Regiment

ANZAC Mounted Division.

Kort nr. 138 i Player's cigaretkortserie
Army, Corps and Divisional
Signs 1914-1918, Series 2.

The Anzac, or the Australian and New Zealand Mounted Division, consisted of the 1st and 2nd Australian Light Horse Brigades (the patches of which are illustrated), and the New Zealand Mounted Rifles Brigade.

The First Brigade colour was white, the Second red.

The Division was formed of regiments that had seen service in Gallipoli, and fought throughout the Palestine campaign as part of the Desert Column and afterwards the Desert Mounted Corps.

Kilde 4 anfører supplerende, at operationerne støttedes af 'C' Flight, No. 142 Squadron, Royal Air Force [11](#)). "Halveskadrillen", der var stationeret ved Jerusalem, var udrustet med 5 maskiner af typen R.E.8.

R.E. 8. Fra History in Illustration.

R.E. 8

Spændvidde	13,0 m
Længde	8,50 m
Højde	3,50 m
Startvægt	1.125 kg
Maksimal hastighed	165 km/t
Praktisk tophøjde	4.115 m
Flyvetid	4¼ time

Generalmajor Sir E.W.C. Chaytor (til højre) og brigadegeneral C.F. Cox, chef for 1st Australian Light Horse Brigade, fotograferet i Rishon (30 km nord for Tel Aviv), i november 1918. Fra Australian War Memorial Collection.

På stabsvognens dør ses ANZAC Mounted Divisions mærke [12](#)), der behændigt kombinerer to nationale symboler - det newzealandske bregneblad og en boomerang.

New Zealand.

Kort nr. 15 i serien Colonial & Indian Army Badges, John Player & Sons, 1917.

Af teksten på bagsiden af kortet fremgår følgende:

This badge was first worn by the original N.Z. Expeditionary Force on their well-known "slouch" hats. It illustrates a fern leaf - the emblematic leaf of New Zealand - and the same design on a smaller scale is worn by the N.Z. Staff Officers as a collar badge.

Australian Light Horse

New Zealand Mounted Rifles

*British Honduras
Defence Force [13](#).*

Kort nr. 8, 11 og 49 i Player's cigaretkortserie Military Uniforms of the British Empire Overseas, 1938.

Periodens uniformering var dog noget mere "afslappet".

Sommeren 1918

Som en del af forberedelserne til den afgørende offensiv i Palæstina gennemførte Chaytor's Force en omfattende vildledningsoperation, om hvilken man bl.a. kan læse nærmere i Kilde 4. Der blev anlagt skinanlæg i form af falske feltflyvepladser og teltlejre, der bortset fra få levende mennesker og dyr, var fyldt med attrapper af forskellig slags; der blev anlagt broer over Jordan og bygget veje dertil. Samtidig

gennemførtes en intensiv patruljevirkksomhed mod de tyrkiske stillinger, ligesom der andre steder langs fronten udførtes omfattende efterretnings- og kontraefterretningsoperationer.

Klimaet i floddalen langs Jordan Floden var i sommerperioden absolut uegnet til længere ophold, og soldaterne var stærkt plaget af ulidelig hede og sygdomme, bl.a. malaria. Kilde 9 citerer datidens *Military Handbook of Palestine* for, at "nothing is known of the climate in the Jordan Valley in summer time, since no civilized human being has yet been found to spend a summer there." Man gjorde hurtigt den erfaring, at de vestindiske og indiske soldater modstod de vanskelige klimatiske forhold bedre end bl.a. europæere, og de "indfødte" tropper kom således helt til deres ret her.

Vildledningen lykkedes fuldt ud, og da det afgørende angreb blev sat ind, langs Middelhavskysten, kom det fuldstændig overraskende for de tyrkiske tropper.

Efteråret 1918

Kilde 5 indeholder følgende kortfattede oversigt over de væsentligste begivenheder ved Chaytor's Force.

De fascinerende stednavne giver mulighed for i detaljer at følge operationerne, detaljeret kortmateriale er ikke let tilgængeligt. Kilde 5 løser, med vanskelighed, noget af denne opgave, men jeg formoder, at kortmaterialet i den officielle historie er bedre.

Chaytor's Force - Brief Record of Service

18.9.1918 The Force, constituted as above (se *Chaytor's Force - Order-of-Battle*), held the eastern end of the British line, including the Ghoraniyeh bridgehead.

West of Jordan

19.9.1918 The 2nd British West Indies Regiment captured ridge south of Bakr Ridge, and on the following day...

20.9.1918 ... captured Bakr and Chalk Ridges, while 1st British West Indies Regiment captured Grant Hill and Baghalat, and the Auckland Mounted Rifles seized Kh. Fusail and TEL SH. Edh Dhiab.

22.9.1918 The 38th Battalion Royal Fusiliers advanced to Mankattat el Mallaha and, with the assistance of two companies of the 39th Battalion, captured the ford at Umm esh Shert. Further north, the New Zealand Mounted Rifles Brigade captured El Makhruk and Abd el Kadir, taking 500 prisoners, including a Divisional Commander, and blocking the important road *viâ* the bridge at Jisr ed Damieh, between Nablus, west of Jordan, and Es Salt on the east. The bridge itself was captured by the New Zealand Mounted Rifles Brigade and 1st British West Indies Regiment. 1st Light Horse Brigade and 2nd British West Indies Regiment were engaged near Mafid Jozeleh.

23.9.1918 All enemy opposition ceased on west bank of Jordan.

East of Jordan

22.9.1918 The 2nd Light Horse Brigade captured Tel er Rame, a Turkish strong post seven miles south-east of the Ghoraniyeh bridge.

23.9.1918 The 1st Light Horse with 2nd British West Indies Regiment, captured Mafid Jozeleh, and

the 2nd Light Horse took Kabr Mujahid, while the New Zealand Mounted Rifles, having crossed the Jordan, pushed rapidly eastward and seized Es Salt.

- 24.9.1918 Ain es Sir and Ain Hemar occupied by 2nd Light Horse.
- 25.9.1918 The Auckland Mounted Rifles succeeded in cutting the Hejaz Railway near Kalaat ez Zerka, and 1st and 2nd Light Horse Brigades captured Amman, the Canterbury Mounted Rifles taking a prominent part in this latter engagement.
- 26.9.1918 The 1st Light Horse captured Kalaat ez Zerka, and 2nd Light Horse cut the railway north of Ziza Station.
- 27.9.1918 1st Light Horse engaged a body of the enemy north of Wadi el Hamman, taking 300 prisoners and two machine guns.
- 29.9.1918 The Maan garrison, consisting of 4.066 officers and men, with twelve guns and thirty-five machine guns, surrendered to the 2nd Light Horse Brigade near El Kastal.

Amman, set fra sydvest [14](#)).

Som den største by i området, er det ikke svært at stedfæste Amman, der her ses på et luftfotografi, optaget af Royal Air Force i 1929.

General Allenby's offensiv, der blev indledt 19. september 1918, omtales ofte som Slaget om Megiddo [15](#)) og yderligere oplysninger om felttoget kan søges med denne indgang.

Med hensyn til kortmateriale, så indeholder linket i Note 15 et kort over hele operationsområdet i det nordlige Palæstina.

Om soldaterne

Kilde 11 fremhæver regimentets maskingeværskytter ved to eksempler på rosende omtale. Chefen for *162nd Machine Gun Company* [16](#)) citeres for følgende udtalelse: "The men (in the machine-gun section) worked exceedingly well ... showing keen interest in their work, cheerfulness, coolness under fire and the ability to carry it out under difficulties."

Winston Churchill Millington,
maskingeværskytte i 2nd Bn.
British West Indies Regiment [17](#)).
Fra Kilde 11.

Distinguished Conduct
Medal [18](#)).

Ekspeditionskorpsets chef, General Allenby, var ikke mindre tilfreds, idet han skrev følgende til bl.a. generalguvernøren på Jamaica: *"I have great pleasure in informing you of the excellent conduct of the machine-gun section of the BWIR during two successful raids on the Turkish trenches. All ranks behaved with great gallantry under heavy rifle fire, and contributed in no small measure to the success of the operation."*

En af disse maskingeværskytter var den 25-årige Winston Churchill Millington fra Port of Spain, Trinidad, der fik Distinguished Conduct Medal, for - som eneste overlevende af sin gruppe - vedholdende at fortsætte beskydningen af angribende tyrkiske soldater.

Ud over de to vestindiske bataljoner i Chaytor's Force, befandt 5th (Reserve) Bn. British West Indies Regiment sig i Ægypten, som en del af garnisonen i Alexandria. (Kilde 5)

*Korporal fra The British West Indies Regiment.
Fra Kilde 2.*

*Maskingeværskytte og hjælper fra The British West Indies Regiment.
Fra Kilde 2.*

Tabstal og udmærkelser

Kilde 2 oplyser regimentets tabstal således: Af de 15.601 soldater, der gjorde tjeneste i British West Indies Regiment, faldt 185 i eller som følge af kamp, mens 697 blev såret. Hertil skal lægges 1.071 soldater, som døde af sygdomme.

www.awm.gov.au

ART02745

Oberstløjtnant C. Wood Hill,

*chef for 1st Bn. British West Indies Regiment,
tegnet af George Lambert, 1918.*

Fra Australian War Memorial Collection.

Regimentet blev tildelt følgende udmærkelser for indsatsen under Første Verdenskrig. Det er dog værd at bemærke, at der ikke er tale om 110 forskellige personer, men at flere har modtaget forskellige udmærkelser. Af oversigten i Kilde 2 over udmærkelser tildelt 1. Bataljon, fremgår det således, at alene oberstløjtnant C. Wood Hill er modtager af et DSO og tre gange nævnt i dagsbefalingen.

Udmærkelser (Kilde 13)	Antal
Distinguished Service Order (DSO)	5
Member of the Order of the British Empire (MBE)	2
Military Cross (MC)	9
Distinguished Conduct Medal (DCM)	8
Military Medal (MM)	37
Mentioned in despatches (<i>nævnt i dagsbefalingen</i>)	49

Fanebånd og faner

I lighed med andre regimenter blev også British West Indies Regiments indsats noteret i hærens annaler:

Messines 1917, Ypres 1917, Polygon Wood, Broodseinde, Poelcappelle, PASSCHENDAELE, PURSUIT TO MONS, FRANCE AND FLANDERS 1916-18, ITALY 1918, Rumani, EGYPT 1916-17, GAZA, El Mughar, Nebi Samwil, JERUSALEM, Jaffa, Megiddo, NABLUS, PALESTINE 1917-18.

(Kilde 1)

Fanebåndene anført med versaler blev udvalgt til at blive båret på fanerne, men om det er sket i praksis er nok tvivlsomt, al den stund, at fanebåndene blev tildelt i midten af 1920'erne og British West Indies Regiment blev nedlagt i 1921.

Graves Ernest Stoker omtaler i Kilde 1 fanen - en såkaldt King's Colour - fra 10th Bn. British West Indies Regiment, som han har besigtiget i sognekirken i Port Maria på Jamaica. Der er tale om et Union Jack, hvorpå regimentsnavnet står i en centralt placeret cirkel, med bataljonens nummer, anført med romertal, i centrum. Fanestangen er smykket med et spydformet "fanespjyd, i modsætning til den kongekrone og løve, der sædvanligvis anvendes.

Krigstidsoprettede bataljoner (*Service Battalions*), der havde gjort oversøisk tjeneste som infanteri, fik i 1919 tildelt en fane, som den her beskrevne. Fanen, der typemæssigt kaldes *Union silk colour*, blev ikke indviet officielt, og udgifterne til fanen blev afholdt af det pågældende regiments egne midler. De fleste af disse bataljoner blev relativt hurtigt demobiliseret, og fanerne blev afleveret til opbevaring i lokale kirker, med dog med udfoldelse af samme ceremoniel som ved aflevering af "officielle" faner.

The West India Regiment

For at runde historien om British West Indies Regiment af, følger her en kort omtale af det andet regiment fra Vestindien - West India Regiment.

Regimentets gallauniformer er inspireret af franske zouavers uniformer, som Dronning Victoria så ved en parade. Dronningen bestemte herefter, at sådanne uniformer også skulle indføres i den engelske hær, og i

1858 blev West India Regiment således udrustet. Regimentet bevarede denne gallauniform frem til 1927, hvor det blev nedlagt.

1st Bn. West India Regiment, ca. 1890, tegnet af Richard Simkin [19](#).

2nd Bn. West India Regiment, ca. 1890, tegnet af G.D. Giles [20](#).

1st West India Regiment havde hvide opslag, mens 2nd West India Regiment havde gule opslag [21](#)).

Regimentsmærke

The West India Regiment [22](#).

Tilvirket efter

The West India Regiment

1959-1962.

Historisk resume

1888: The West India Regiment oprettes ved sammenlægning af 1st West India Regiment og 2nd West India Regiment (begge oprettet 1798)

1927: Regimentet nedlægges. Musikkorpset videreføres under navnet The Jamaica Military Band.

Ved nedlæggelsen blev musikkorpset dog videreført som The Jamaica Military Band, knyttet til Kingston

Infantry Volunteers, der var en lokalforsvarsenhed. Musikkorpset eksisterer stadig som en del af Jamaicas forsvar, og nutidens uniformer er stort set som de gamle.

The Jamaica Military Band, late West India Regiment.
Fra Vintage Brass Band Pictures (The Harrogate Band).

Er man det mindste interesseret i billeder af militære musikkorps, så er denne side absolut et besøg værd.

*2nd Bn. West India Regiment indskibes i Freetown (Sierra Leone)
på vej mod Østafrika, 1916.*

Fra Kilde 18.

I 1914 [23](#)) bestod regimentet af:

- Bataljon, stationeret Sierra Leone
- Bataljon, stationeret på Jamaica.

Der er et par henvisninger til 2. Bataljon i Kilde 19, hvor bataljonen i 1916-17 bl.a. samarbejder med bataljoner fra *King's African Rifles*, *40th Pathans* [24](#)) og *129th Baluchis*.

I hvert fald 2. Bataljon kom senere til Palæstina, hvor Kilde 5 anfører bataljonen, som en "*Lines of Communication*" enhed i 1918.

Faner og fanebånd

Kilde 1 indeholde en grundig gennemgang af regimentets faner og deres historie, men her skal jeg blot resumere regimentets fanebånd, hvor 1. og 2. Bataljons indsats angiver de frontafsnit, hvor regimentet var indsat.

Fra 1st og 2nd West India Regiment:

Dominica, Martinique 1809, Guadeloupe 1810, Ashantee 1873-4

West India Regiment:

West Africa 1887, West Africa 1892-93-94, Sierra Leone 1898

West India Regiment (1st og 2nd Battalion):

Palestine 1917-18, E. Africa 1916-18, Cameroons 1915-16

Kilde 15 indeholder et billede af regimentsfanen 1st Battalion West India Regiment

Britains katalognummer 19 - West India Regiment.

Fra Vectis Auktionshusets hjemmeside.

I eftertiden er West India Regiment måske bedst kendt, fordi det engelske legetøjsfirma Britains fremstillede et sæt figurer med regiment som forbillede...

Figurerne blev fremstillet fra 1894 til 1941.

Kilder

1. *The West India Regiment Colours and Uniforms* af Graves Ernest Stoker, oprindeligt bragt i "The Bulletin", udgivet af The Military Historical Society (England); artiklen er ikke dateret, men stammer måske fra en gang i 1970'erne. Artiklen findes som en del af The Jamaica Defence Force officielle hjemmeside.
2. World War One and the British West Indies Regiment (Institute of Commonwealth Studies Library). Ud over 4 spændende fotografier findes bl.a. også en oversigt over udmærkelser tildelt 1st Bn. British West Indies Regiment.
3. Ørkenporten til Palæstinas erobring - Kampen om Beersheba 31. oktober 1917 (Gerd Stolz).
4. General Sir Edmund Allenby's joint operations in Palestine, 1917-1918 (John Mordike).

5. *A Brief Record of The Advance of The Egyptian Expeditionary Force, July 1917 to October 1918*, udgivet af The Palestine News, Cairo 1919.
6. *The Palestine Campaigns* af A.P. Wavell, Constable and Co. Limited, London 1933 (oprindeligt 1928).
7. *Armageddon, 1918 - The Final Palestinian Campaign of World War I* af Cyril Falls, University of Pennsylvania Press, Philadelphia 2003 (oprindeligt 1964), ISBN0-8122-1861-2.
8. *War & Hope - a History of the Jewish Legion* af Elias Gilner, Herzl Press, New York 1969.
9. *A History of the British Cavalry 1816-1919, Volume 5: Egypt, Palestine and Syria, 1914-1919* af The Marquess of Anglesey, Leo Cooper, London 1994, ISBN 0-85052-395-8.
10. The West India Regiment 1959-1962 (The Ex-West Indian Servicemen Association)
11. Caribbean participants in the First World War (Memorial Gates Trust).
12. The British West Indies Regiment (Land forces of Britain, the Empire and Commonwealth)
13. The British West Indies Regiment (Black and Asian History Map)
14. The West India Regiment (Land forces of Britain, the Empire and Commonwealth)
15. The West India Regiment og Uniforms of the West India Regiment (Black and Asian History Map)
16. The West India Regiment, The British West Indies Regiment og The Caribbean Regiment (1944-1946) (Wikipedia).
17. Jamaica and the Great War af Rebecca Tortello (Jamaica Gleaner)
18. *Armies in East-Africa 1914.18* af Peter Abbot, Men-at-Arms Nr. 379, Osprey Publishing, London 2002, ISBN 1-84176-489-2.
19. *The King's African Rifles - A Study in the Military History of East and Central Africa, 1890-1945* af H. Moyse-Bartlett, Gale & Polden Ltd, Aldershot 1956. Genoptrykt af Naval & Military Press, London, ISBN 1-84342-394-4.

Per Finsted

Noter:

- 1) Henvisningerne til de daværende kolonier er bl.a. hentet fra British West Indies (Wikipedia).
- 2) Se også *The impact of the first world war on British Guiana* af Arlene Munro (Guiana: Land of Six Peoples).
- 3) At emnet stadig kan vække debat vidner bl.a. det genealogiske forum RootsWeb om - se British West Indian Regiment.
- 4) Se 1915 - West Indian Men in Sussex (Brighton and Hove Black History).
- 5) Citat fra 2nd Bn. West Indian Regiments krigsdagbog, omtalt i Kilde 1.
- 6) Edward Walter Clervaux Chaytor (1868-1939), newzealandsk general (FirstWorldWar.com).
- 7) Se også Order-of-Battle of the Egyptian Expeditionary Force, September 1918 (James Hanafin).
- 8) Divisionens organisation fremgår af Australian and New Zealand Mounted Division (First AIF Order of Battle).
- 9) Betegnelsen A.T. Company betyder sandsynligvis *Army Troops Company* - et ingeniørkompagni på armé-niveau, med speciale i vandforsyning og broslagning. Se: Royal Engineers, Other RE Companies (The Long, Long Trail).
- 10) Se min artikel Om The Zion Mule Corps (1915) og The Jewish Legion (1917-1918).
- 11) Se også No 142 Squadron History (Air of Authority - A History of RAF Organisation).

- 12) Se Australian and New Zealand Mounted Division and the ANZAC Mounted Division (Digger History)
- 13) Det måske lidt af en tilsnigelse at gengive en soldat fra British Honduras Defence Force her, men billeder af vestindiske uniformer hører ikke de mest almindeligt forekommende, og trods de 20 års forskel i tid, ligner sergenten her ganske godt fotografierne af British West Indies Regiment fra Palæstina. Måske sergentens mange medaljer endda antyder, at han har en fortid i British West Indies Regiment eller West India Regiment?
- 14) Fra *History of the Great War, Military Operations Egypt & Palestine - from the Outbreak of War With Germany to the End of the War* af Cyril Falls, Sir George MacMunn og A. F. Becke, His Majesty's Stationery Office, London 1928-30 (3 bind + kort).
- 15) Se f.eks. Battle of Megiddo, 1918 (Wikipedia), der er en del af en samlet fremstilling af Sinai and Palestine Campaign. Der findes også en - både i omfang og pris - "light" udgave af ovenstående officielle historie: *Megiddo 1918 - The last great cavalry victory* af Bryan Perrett, Osprey Campaign Series No. 61, London 1999, ISBN 1-85532-827-5. Denne bog giver en udmærket, men kortfattet, fremstilling af situationen før, under og efter offensiven.
- 16) Det er ikke klart, hvor maskingeværkompagnichefen har haft lejlighed til at foretage denne observation, idet hans division - 54th (East Anglian) Division (The Long, Long Trail) - var indsat på Ekspeditionskorpsets venstre fløj
- 17) Bataljonstilhøret er fremfundet ved udelukkelsesmetoden, idet Millington ikke er nævnt blandt de dekorerede i Kilde 2's liste over udmærkelser tildelt officerer, underofficerer og menige i 1st Bn. British West Indies Regiment.
- 18) Gengivet fra *The Wonder Book of Soldiers*, Ward, Lock & Co, London, uden år (ca. 1915).
- 19) Fra *The Atlantic Slave Trade and Slave Life in the Americas: A Visual Record* (J.S. Handler & M.L. Tuite Jr.).
- 20) Fra *Her Majesty's Army Indian & Colonial Forces: A descriptive account of the various regiments now comprising the Queen's forces in India and the Colonies, Volume 3* af Walter Richards, J.S. Virtue & Co, London, 1890. De bibliografiske oplysninger stammer fra British Library, der også gengiver planchen.
- 21) Læs mere om regiments uniformer i Kilde 15 og Kilde 17.
- 22) Mærket er muligvis ikke periodemæssigt korrekt, men er den eneste gengivelse, jeg har været i stand til at finde.
- 23) *The British Army of August 1914 - An illustrated Directory* af Ray Westlake, Spelmount Limited, Tunbridge Wells, Kent 2005, ISBN 0-86227-207-7.
- 24) Se en kort omtale af bataljonen i min artikel Den indiske hær 1910-1940 - Om infanteriet, Del 2.